

REDACȚIA:

și

ADMINISTRAȚIA:
Batthyányi uteza Nr. 2

Articolii și corespondențe pentru publicare se trimit redacției.

Concurs, inserțiuni precum și taxele de abonament se trimit administrației tipografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FOAIE BISERICESCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA.

PRETUL ABONAMENTULUI

PENTRU

AUSTRO-UNGARIA:

Pe un an: 10 cor.
Pe $\frac{1}{2}$ an: 5 cor.

PENTRU ROMÂNIA ȘI

STRĂINATATE:

Pe un an 14 franci.
Pe $\frac{1}{2}$ an 7 franci.Telefon pentru oraș și
comitat Nr. 266.

N. 7232/1910.

Circular

către toate oficiile protoprezbiterale și parohiale din eparhia gr. or. română a Aradului.

Ceice se interesează de afacerea emigrărilor pot află toate înviațunile și deslușirile de lipsă în carte: »A kivándorlásra vonatkozó törvényes jogszabályok kézikönyve« de Ilomér Imre.

Ceeace se comunică spre știre și orientare.
Arad, la 10/23 decembrie 1910.

Consistorul eparhial gr. or. român din Arad.

Nr. 865/910.

Edict.

Conform rezoluției Veneratului Consistor de dto 6/19 noemvrie a. c. Nr. 6536/910 să escrie edict cu termin de **30 zile** în afacerea procesului divorțial dintre George Crucean din Arad-Gaiu și Maria născută Ardelean, a cărei ubicație e necunoscută, carea să provoacă a să prezintă la acest for scaunal în terminul de sus, căci la din contră prin denumirea de curator se va publică sentința scaunală și în absență ei.

Arad, 15/28 decembrie 1910.

V. Beleș
protopop.

Mitropolitul nostru consilier intim.

Mitropolitii ambelor biserici românești, reprezintă peste trei milioane de suflete. Guvernele de pe vremuri în totdeauna au observat datorica cinstă față de bisericile românești, propunând Maiestății sale de consilieri intimi pe Metropolitii bisericilor românești. Aceasta însamnă uși deschise la Burg pentru bisericile românești.

Aceste uși au rămas închise în timpul din urmă, nici mitropolitul nostru din Sibiu nici

mitropolitul Blajului n'au fost numiți de consilieri intimi după uzul tradițional imediat după confirmarea lor de mitropoliți ci numirea a întârziat până astăzi, când guvernul actual a reluat firul tradițiilor de a socotii, că mai sunt în fară trei milioane de creștini lăsați la uși, cari au dreptul de a intră prin reprezentanții lor pe uși deschise la purtătorul sceptrului domnesc.

Maiestatea Sa, Împăratul și Regele nostru Francisc Iosif I, s'a indurat preagafios a numi pe Înalți Preasfințitul nostru Arhiepiscop și Metropolit Ioan Mețianu de consilier intim al Maiestății Sale.

Prin acest fapt grațios s'a renoit încă poziția Metropolitului nostru la Curte, o poziție din care Marele Andrei a creat viața noastră constituțională de astăzi.

Felicităm din inimă pe Înalți Preasfinția Sa la înalța distincție ce revine venerabilei Sale persoane și-i dorim fericirea de a fi pomenit în rândul Marilor Ierarhi, cari au fost interpreți credincioși ai bisericii vii, înaintea treptelor Tronului pământesc, ca să-si asigure loc de onoare și înaintea Tronului ceresc.

Cu aceste nădejdi urăm Înalți Preasfinției Sale: Întru mulți ani stăpâne.

Conscierea populației.

Statistica este icoana în care se reoglindează starea reală a unui popor. Din aceste constatări și cunoaște fiecare țară puterile sale productive și și face întocmelile sale sociale. O țară fără statistică nu să cunoaște pe sine, ea este oarbă și în tot momentul poate cădea în prăpastă.

Conscierea populației nu este un lucru nou, ea se facea și pe vremea Romanilor și de atunci încoace de câte ori era vorba, ca să-si cunoască o țară brațele de cari dispune pentru scopurile răsboielor și avereia după care să se electeze darea, căci aceste erau punctele de plecare la conscripțiile vechi.

Conscriptiile de astăzi au o însemnatate mai înaltă culturală. Prin ele se fac studii comparative

de progres ori regres în raport cu alte țri și cu trecutul propriu a țrii.

Din datele ce se vor aduna prin conscrierea nouă a populației, ce se va efectua peste întreagă țară dela 1 până la 10 ianuarie 1911, se va scoate la iveală, că ce progres ori regres a făcut numărul populației; proporția dintre nașteri și decese; cauzele eventualelor creșteri și scăderi; ce măsuri sunt indicate pentru delăturarea pedecilor crescământului; emigrărilor și cauzele lor; analabetismul; intelectualismul; pedecile ce le întâmpină industria; căti suntem în țară întreagă, de ce credință și naționalitate. Cu un cuvânt conscripția aceasta are să ne dea icoană fidelă a stării noastre culturale.

Rezultatele acestei statistici ne vor da elementele pentru propria cunoștință a forțelor noastre și străinătății elementele de judecată asupra stării noastre culturale-economice.

Până acum a fost neexactă statistica noastră parte din pricina acelora cari au făcut-o tendențios falsificând adevărul mai ales la naționala cetățenilor, parte din pricina indolenței noastre cari n'am luminat poporul cum să-și facă fasiunile. Pentru că poporul își are rezervele sale față de conscripții, despre cari crede, că se fac pentru urcarea dărilor și te miri ce sarcini publice.

Preotimea și învățătorimea noastră are să disoalve aceste bănueli ale poporului, pentru că e și interesul iminent al noastru de a ne înfățișa în adevărată lumină. Ori ce retacere ori ascundere a adevărului este în detrimentul nostru, căci ne arată mai slabî decât ce suntem și de aici să trag concluzii nefavorabile pentru noi.

Preotul și învățătorul cunoaște mai bine decât ori și cine starea credincioșilor nostri, ei au la dispoziție conscripțiile parohiale și înarmăți cu aceste cunoștințe să supravegheze cum să face conscripția, oferindu-și serviciile pentru exactitatea conscripției.

Zi de zi ceteam date statistice despre noi făcute fără de noi, în cari suntem zugrăviți în culori posomorite și dată oarecum disprețului public. Acum este timpul, când să face o statistică pe baza propriilor noastre fasiuni și avem putință de a controla cum să fac acele fasiuni. Am fi niște păcătoși dacă n'am face tot ce să poate pentru a da adevărata date din cari să poată constată oficiul central statistic din Budapest adevărata stare. Căci toate liste de fasiuni să aștern aceluia oficiu pentru a construi dintr-âNSELE oglinda țării.

Date fiind acum planurile statistice ar fi de dorit să ne folosim de ocazie și să ne facem și noi propria statistică parohială și din aceste statistici parohiale să ne construim statisticile diecezane pentru orientarea noastră și controlul statisticelor ce se fac pe cale administrativă, adese-

ori neexat mai ales în chestia naționalei. E o iminentă datorie pastorală aceasta constituire statistică.

Dr. Petru Tegle.

Anunțăm cu durere trecerea la cele eterne a distinsului avocat din Timișoara Dr. Petru Tegle.

Decedatul a fost fiu de țaran din Apateul Bihariei. Studiile gimnaziale și juridice și le-a făcut în Oradea mare, pe pânea fundațiunii Zsigianane. După terminarea studiilor iuridice a făcut praxă advocațială la dl Emanuil Ungurean în Timișoara și acolo s'a și stabilit după obținerea diplomei de avocat. Pregătirile sale temeinice în drepturi și conștientiositatea lui în curând a atras lumea în cancelarea sa șadvocațială, care a devenit una din cele mai cercetate mai ales de păturile țărănimii care își astă întrânsul pe ocrotitorul conștientios al intereselor sale.

Altfel a trăit retras, dar cu obolul său a fost prezentindenea unde să cerea jertfă pentru instituțiunile culturale românești.

Aproape 19 ani a purtat advocatura. Munca intensivă însă i-a cauzat o primejdioasă boală de inimă care l-a și răpus în vîrstă de 54 ani.

Văzându-și apropierea sfârșitului în luna iunie 1910 și-a făcut testamentul, lăsând 20.000 cor. fraților săi (2) din Apateu; o fundație cam de 2.600 cor. parohiei sale natale din Apateu, tot atât parohiei din Fabricul Timișorii; iar din restul averii sale ce face circa 130.000 cor. a întemeiat o fundație pe care a pus-o sub îngrijirea consistorului nostru din Arad, cu meniuținea de a se ajutoră școlile elementare confesionale gr. or. române din comitatul Bihariei și a Timișorii, iar pentru cazul când ar urma statificarea școlilor, fundaținea să împarte în părți egale între înființările episcopiei din Oradea mare și Timișoara, ca aceste să întrebuneze veniturile fondurilor pentru scopurile culturale ale poporului românesc.

Înmormântarea s'a făcut miercuri în 15/28 decembrie. Probodul l-a săvârșit părintele protopresbiter Dr. Traian Puticu asistat de părinții Selegian și Mateiu. Părintele protopresbiter a ținut o induioșătoare cuvântare funebrală. Din partea familiei au venit din Apateu doi frați și doi nepoți ai săi. Preașinția Sa dl Episcop Ioan I. Papp s'a reprezentat la înmormântare prin protosincelul Roman Giorogariu, ce a făcut o plăcută impresie asupra credincioșilor din Timișoara. La înmormântare au luat parte toți românii din Timișoara, multă lume și din jurul Timișorii, precum și mulți stimatori de altă limbă din Timișoara.

Dumnezeu să-l odihnească în sinurile dreptilor pe acest nobil suflet mutat dela noi cu trupul, dar care cu duhul lui făcător de bine a rămas întră noi.

În veci pomenirea lui!

Pelagra.

Boala grozavă, care seceră populația rurală a României, a fost subiectul unei prelegeri tinute de dl profesor Dr. V. Babes, în ședința Academiei române din București. „Cercetările noii asupra pelagrei“ ale savantului profesor să rezumează în următoarele:

D-sa atribue pelagra relei stări economice. După ultimile date avem 80.000 pelagroși, numărul nu e exagerat; e de notat că nu toți sunt în stare gravă.

Asupra cauzelor pelagrei știința nu și-a spus încă ultimul cuvânt.

D-nul profesor arată că de grești sunt acei cari afirmă că pelagra nu are relație cu porumbul stricat.

Alții afirmă că această boală se datorează insectelor; ca să putem pune în legătură pelagra cu diferențele insecte cari se găsesc în regiunile pelagroase trebuie să arătăm în prealabil legătura între porumb și aceste insecte.

D-sa vorbește de o mușcă „*Simulium rectas*“ despre care se spune că e în legătură cu pelagra. D-nul Dr. Babeș nu crede într-o asemenea legătură, întrucât numita se întâlnește foarte rar în ținuturile pelagroase.

Descrie apoi o altă mușcă anume „*Similia columbacis*“ despre care se spune că produce ravagi printră animale. Animalul înțepă de o astfel de mușcă, moare în jumătate de oră. D-nul Babeș a examenat această mușcă și a găsit într-ânsa un fel de protozoare: „*trypozoma*“. Nu crede că aceste protozoare produc moartea, dar fiind că animalul moare la jumătate de oră, timp în care tripanozomele nu ar putea să-și desăvârșească opera distructivă. D-nul profesor Babeș adaugă că studiază chestiunea dacă nu cumva aceste tripanozome produc mai târziu maladii la animalele înțepăte de „*similia columbacis*“.

Distinsul academician afirmă că, în urma reacțiunilor făcute, s'a dovedit că extrasele din porumburi stricate și paraziții porumburilor nu au nimic de a face cu săngele pelagroșilor.

Unii au susținut, a spus d-sa, că porumbul stricat produce în corp o substanță care devine toxică numai în contact cu razele soarelui. D-nul Babeș combată această afirmație, dând numeroase exemple de pelagroși la cari boala a început earna, când dânsii nu erau expoziți soarelui, întrucât e știut că earna țărănilor stau mai mult în casă.

Din cercetările savantului profesor rezultă că toate afirmațiile făcute asupra etiologiei pelagrei nu sunt exacte. Crede că reformele sanitare și economice vor avea mare rol în combaterea pelagrei.

Inainte de a încheia, d-nul Dr. Babeș caută să arate că de grești sănătatea cari cred că pelagra nu e întâlnită decât foarte rar la copii. Din contră, spune d-sa, pelagra la început vine tocmai la copii.

D-nul Dr. Babeș a arătat apoi numeroase planșe și fotografii din cari se poate vedea evoluția și răvăgiile pelagrei.

Banca de asigurare „Fortuna“.

Prospectul de fondare și lămuririle referitoare la banca de asigurare română „*Fortuna*“, proiectată să înființeze în Sibiu, au fost împărtite zilele trecute tuturor băncilor românești, precum și mai multor fruntași ai vieții noastre publice, în scopul de a se face subscriverea de acții. Un prospect se află depus și la redacția ziarului nostru, și astfel subscriverea de acții se poate face și la noi. Se trimit însă prospecțe și altora, cari s-ar interesa de afacere și nu le-au permis până acum. Au deci să le ceară dela institutul de credit și economii „*Albina*“ din Sibiu.

Îndemnăm și noi, pe toți cei care pot, să sprijinească această nouă instituție economică românească, subscrinând acții pentru acoperirea necesarului capital social. Din partea fundatorilor s'a proiectat un capital social de un milion, împărțit în 5000 de acții de căte 200 coroane, dar dorința este de a se asigura dela început un capital și mai mare pe seama întreprinderii noile românești.

La subscriverea acțiilor pentru banca de asigurare „*Fortuna*“ este a se plăti numai decât a zecea

parte, adică căte 20 coroane de acție, și căte 10 coroane taxă de fondare și organizare. Sumele plătite se depun spre fructificare la vre-o bancă-românească. Listele de subscrivere se încheie la 31 ianuarie nou 1911, dar se mai pot subscrive acții până la terminul ultim, pus pe 31 martie 1911, când se va ține probabil și adunarea generală de constituire.

Prospectele sunt subscrise de următorii domni: Parteniu Cosma, directorul executiv al „*Albina*“ președintul „Solidarității“ în Sibiu, Ioan I. Lăpădatu, director băncii „Ardeleana“ în Orăștie, Romulus Cărăbașiu, directorul „Timișanei“ în Timișoara, Sava Raicu, secretarul „Victoriei“ în Arad, Dr. Coriolan Pap, directorul „Bihoreni“ în Oradea-mare, Dr. Gavril Suciu, avocat în Hațeg, Andrei Cosma, directorul executiv al „Silvaniei“ și mare proprietar în Șimleu, Dr. Gavril Tripon, directorul „Coroanei“ în Bistrița și Constantin Pop, redactorul „Revistei Economice“ în Sibiu.

Dorim, ca acțiunea serioasă, pornită după multă și matură chibzuială din partea acestor fruntași ai vieții noastre publice, să fie încoronată de cel mai frumos succes, spre care scop îndemnăm de nou publicul, să îndeplinească sprijinul de care are nevoie.

Tovărășii de școlari.*

— de Aurel Bratu —

Trăim în vremea tovărășilor. Mereu se vorbește de necesitatea înfrățirii forțelor de muncă; se strâng mereu oamenii în cete, se organizează întru promovarea binelui lor comun și împotriva răului ce-i amenință.

Pe zi ce merge se simte tot mai mult că:

„Unde-i unul nu-i putere
La nevoi și la durere,
Unde-s doi puterea crește
Și dușmanul nu sporește“.

La popoarele înaintate în cultură spiritul de înțovărășire a pătruns prin toate păturile sociale și la toate vîrstele. Pe alocurea chiar și copiii se organizează în tovărășii întru sprijinirea și apărarea intereselor lor comune.

Ziarele aduceau nu de mult stirea despre o asemenea însoțire a copiilor, înființată în o comună din Germania, cu scopul de a lucra la dezvoltarea și înțărarea simțului de înțovărășire.

Însoțirea aranjată în acest scop excursiuni și conveniri, societăți se deprind a trăi o viață solidară, a face mici economii și a fi muncitori; lucră împreună la cultura poamelor și a florilor, adună și administrează însăși un capital social. În direcție au fost aleși 7 copii.

În adunarea de constituire s'a accentuat însemnatatea ce o are această însoțire pentru educația societarilor.

Analizând conținutul acestei însoțiri, ea ne înfățișează în proporții reduse viața unui sat civilizat, a unui sat ce lucră cu mijloacele timpului modern la înaintarea sa culturală și economică.

Societății acestei însoțiri fac în mic ceeaace vor trebui să facă în proporții mărite mai târziu ca oameni mari, pentru bunăstarea lor morală și materială.

* Fiind vorba de organizarea tovărășilor școlare, dăm înțărările lui profesor A. Bratu pentru cei ce se ocupă cu ideea tovărășilor școlare și pentru a arăta declinul de a face din tovărășii societăți de împrumuturi în numerar, cum se observă în unele locuri.

Însoțirea aceasta deci poartă chipul vieții reale, ea este o școală pentru vieată, și îndrăsnim să zicem, cea mai bună școală pentru vieată.

În adevăr, începurile unei lucrări pentru înaintarea culturală și economică, pentru întemeierea unei solidarități naționale, din aceste mici însoțiri trebuie să pornească. Acestea trebuie să fie izvorul însoțirilor sășești, atât de binefăcătoare pentru țărani împăsat de multimea năcazurilor.

Stie deci Neamțul, ca cel mai îscusit pedagog, de unde și în ce chip să înceapă lucrarea pentru înărtirea neamului său!

Am lucrat în interesul nostru, dacă i-am urmă, dacă am face și noi asemenea.

În viața „poporului mărunt de școlari” dela școalele noastre sășești se ivesc numărăosă ocazii, cari îndreptătesc, am putea zice reclamă chiar o organizație, — ocazii pe care școala ar trebui să le exploateze în folosul instrucției și al educației.

O multime de trebuințe ar putea fi împlinite mai ușor și mai bine decum se face azi, și o multime de neajunsuri ar putea fi înălțurate, dacă pe lângă ajutorul părinților și sprijinul învățătorului am pune și pe elevi să ia și ei parte activă, să lupte însăși într-sprijinirea și apărarea intereselor lor comune și împotriva neajunsurilor ce le țin calea.

Lucrul acesta se pare a fi de o mare importanță, și e bine și de lipsă să se facă, pentru că cel ce nu e dedat și nu e pus să se lupte de mic cu năcazurile, nu se va ști luptă cu ele nici mai târziu, la vîrstă mai înaintată, când și năcazurile sunt mai mari și mai multe.

Lucrul acesta nu este greu nici de făcut, se poate ușor înfăptui, pe lângă puținel interes din partea învățătorului, și prin o organizație a școlarilor, potrivită cu imprejurări date.

Iată de ce e vorba!

Școlarii săteni au și ei trebuință de fel de fel de lueruri la învățătură; au trebuință de cărți de școală, de cărți de lectură potrivită, de caete, hârtie, tablă, condeiuri, creioane, cerneală și a. m. Cele mai multe și-le procură micul școlar din boltiță din sat, adeseori necreștină. Dă un cruce pe o coadă de hârtie mizerabilă, ca și care într-o librărie cinstită dela oraș se capătă trei de un cruce. Perderea mare urmează însă după asta. Pe hârtia cu multe scame condeiul se acașă întruna, face „porci” și băiatul își perde voia de scris, ca și cosăcul de cosit când nu-i taie coasa bine. Perderea e deci îndoitoare morală și materială.

Tot așa pătește și cu caetul cumpărat dela jupânul. Cerneala e aproape ca apa. Tablă o plătește cel puțin cu 5 cruceri mai scump ca la oraș. Penitele, creioanele — de o calitate mizerabilă și acestea — încă le plătește îndoitor și întreit. Si de se nimereste cumva, că și cumpărarea cărților de școală e lăsată în grija jupânlui, aici perderea pe de o parte și căstigul pe de alta e și mai mare.

Toate aceste neajunsuri ar putea fi ocolite prin înțovărășire.

Copiii de școală ar trebui să-și pună laolaltă bănuții pentru cărțile de școală și recvizite, și să și-le cumpere în tovărășie dela oraș, dintr-un loc unde se capătă marfa mai bună și mai ieftină decât în boltă jupânlui.

Librăriile noastre în asemenea cazuri ar da un rabat, care încă ar veni în folosul tovărășiei.

Din faptul auesta școlarii vor scoate o multime de învățături bune și hotărtoare pentru întreagă vi-

eță. Vor vedea, că e în interesul lor să fiină unul cu altul.

Ce învățătură prețioasă e aceasta pentru vieță lor de mai târziu, învățătură pe care nu o cunoște din carte, ca un fel de zicătură memorizată, ci o cunoște din viață trăită de ei însăși. Si aici e partea educativă și cea mai importantă a chestiunii.

Cu bănuții căștiigați în această întreprindere comună și-ar putea cumpăra o cărticică cu povești și chipuri frumoase, pe care să o cetească pe rând cu toții, spre desfășarea lor sufletească, și pe care apoi să o cinstescă pe seama bibliotecii școlare, ca moștenire urmașilor.

Pe aceasta cale s-ar deșteptă gustul de citit, s-ar sporii în bine materialul de converzație, s-ar înmulții simțăminte, ideile comune, din cari isvorăsc legăturile și bunăntelelegerea între oameni.

Prin aceasta mică donație fiecare școlar ar încheia o legătură pentru totdeauna cu școala, n-ar ieși din școală fără să lase o faptă bună în urma sa: ar ieși cu simțământul de mulțămire, că a contribuit și el cu ceva la îmbogățirea școalei, care i-a îmbogățit sufletul cu lumină și căldură. De aici ar trebui să-și ia începutul cultivarea simțământului de alipire și recunoștință față de instituțiile de unde se revarsă binele asupra noastră.

Dar mai e și alt moment prețios de ordin educativ în această afacere. Biblioteca școalei ar fi îmbogățit mereu din îscușință și vrednicia școlarilor, nu prin ajutor străin; ar fi avere căștiigată de ei însăși, prin solidaritatea lor.

Acesta este un moment, care ar contribui în mod însemnat la crezirea simțământului de încredere în puterile proprii, la dezvoltarea simțului de demnitate, care nu îngăduie să se cersească milă și ajutor străin.

Tovărășia școlarilor ar mai putea face și alte lucruri bune. Din căstigul, cât de mic ar fi în urma urmelor, ce ar rezulta din procurarea împreună a cărților și recvizitelor școlare și din alți bănuți strânsi din mici economii vărsate în cassa tovărășiei, s-ar putea cumpăra căte-o carte de școală, o tablă și a. și pe seama vră-unui școlar sărac, lipsit de mijloace dar harnic și bun la învățătură. Acesta la rândul său s-ar simți îndemnat să ajute și el cu mintea să mai luminată pe cei mai slabii la învățătură.

Astfel s-ar dedă copiii să se ajutore împrumutat, fiecare cu ce are, cu ce i-a dăruit D-zeu.

La caz când s-ar îmbolnăvi vre unul mai sărac dintre societari ar putea să fie cercetat din partea celorlăși cu un mic ajutor din cassa tovărășiei. Ni-se pare o formă nimerită aceasta de a deștepta simțământul de filantropie, simțul de caritate, atât de trebuincios și de prețios în viață omenească.

Pentru dezvoltarea simțului de economie însoțirea școlarilor ar putea deveni cea mai bună școală. Din bănuții căpătați dela părinți, rudei și prietini ai părinților, și din bănuții căpătați la colindat și la alte ocazii, copiii ar putea face mici economii, i-ar putea depune la însoțire spre fructificare. În România s-au și introdus în acest scop casetele școlarilor.

Trebue să dedăm pe copii de mici să fie cruciitori, să nu facă risipă, să nu alerge cu fiecare cruce ce-l căpătă la jupânul după flueriță de zahăr, după tură și gogoroane vopsite cu fel de fel de materii stricăcioase sănătății, fără a mai vorbi multe despre cazurile când își dau bănuții pe țigarete, pe tutunul atât de pagubitor pentru vrăsta tragedă.

Prin însoțire școlarii se mai pot ajuta și în alte cazuri. De multeori are trebuință vre-unul de-o carte, ori i-să spart tablita și-i trebuie să-l aducă la oraș cu ceva de vânzare. Astfel se întâmplă că băiatul întâzie cu învățatura căte 2–3 săptămâni, în a sa pagubă și a învățământului peste tot. Însoțirea în asemenea cazuri i-ar putea veni în ajutor, sau că-i dă o tablita din depozitul său până aduce băiatul bănuții, sau că i-ar da un împrumut să-si cumpere tablita din sat, ca să nu mai aștepte, ori apoi băiatul ar ridica suma trebuințioasă din miciile sale economii, din miciile sale depuneri făcute la însoțire. Simțul de alipire față de însoțire, simțul de tovărășire în acest chip s-ar întâri din ce în ce mai mult. Fiecare școlar ar vedea că e de bună însoțirea, care te ajută când ești lipsit, și unde-ți poți aduna „bani albi pentru zile negre”, cum se zice.

Prin însoțire în cursul anilor căt cercetează școala primară fiecare elev și-ar putea chivernisi pe închetul atâtia bănuți, cu căt să poată călători până în orașul apropiat, ca să cunoască pe căte căi lucrează omenirea, ca să-si șureze traiul, să se fericească. Asemenea excursii sunt și ele un bun prilej pentru dezvoltarea simțului de intovărășire.

Călătorind cu trenul în tovărășie, fiecare plătește mai puțin decât ar plăti când călătoresc singur, și fiind mai mulți sub conducerea învățătorului pot vedea și unele lucruri pe care singuraticilor nu le este îngăduit să le vadă.

Iată și în acest caz folos material și folos moral realizat prin intovărărire, asupra căruia învățătorul va atrage atențunea școlarilor.

Asemenea rezultate se pot dobândi și prin producțiiile școlare. Ar fi bine, ca venitul bănesc după acestea să se verse în cassa însoțirii școlarilor, ca un produs al muncii lor intovărășite, și de acolo să pornească în numele însoțirii la îndeplinirea trebuințelor pentru care s-a aranjat producția. Elevii să vadă și să cunoa că toate roadele, toate faptele muncei lor infrânte, care pot servi la întărirea sentimentului de solidaritate.

Insoțirile de școlari, prin adunarea și administrarea unei averi comune, prin cumpărarea și vânzarea, respective distribuirea cărților și rechizitelor școlare, între ei, prin ei însăși, ar fi totodată și o bună școală de comerț, o școală de inițiativă și de prevedere, care ne lipsește în parte și de care avem mare trebuință pentru întărirea noastră economică.

Aceste tovărășii ar putea servi ca un indemn spre solidarizare și pentru săteni. Cu ocazia încheierii anului școlar învățătorul ar putea descoperi în fața părintilor toate folosurile, toate învățările bune pe care le-au putut dobândi micuții școlari prin însoțire și numai prin însoțire. Învățătorul în acest chip ar săvârși o activitate socială de mare preț.

S-ar putea însă înca o mulțime de exemple din viața „poporului mărunt de școlari” în sprijinul tovărășilor de școlari. Dar și din cele înșirate se lămurește pe deplin, că ele sunt un mijloc puternic și că se poate de practic pentru educația socială; sunt o minunată școală a vieții, intemeiată pe trebunțele reale ale școlarilor.

Acestea instituții ar ușura în mod însemnat și activitatea extrașcolară a învățătorului și chiar a preotului, deoarece copiii trecuți prin asemenea școală ar ieși mai bine pregătiți pentru viață, ar ști să înțeleagă de ce e vorba când li-se vorbește de însoțiri culturale și economice și de instituții umanitare, iar suavitatea

noastră pe toate terenele vieții publice ar merge cu pași mai repezi:

Sunt lucruri mărunte la aparență aceste tovărășii, dar de o importanță deosebită de mare, importanță recunoscătoare de popoarele civilizate, unde astăzi chiar și tribunale de copii, intemeiate pentru formarea caracterului în școală, și conduse de școlari.

Aceste popoare înțeleg pe deplin, că stejarul uriaș crește din ghindă; că trebuie să pornești dela lucruri mici, dacă dorești să ajungi la lucruri mari.

Cel ce desprețuiește lucrurile mărunte acela ori că nu le cunoaște însemnatatea, ori nu voiește și nu se năștește peste tot să facă începăturile, din cari se desvoală cu timpul lucrurile mari, lucrurile care fac cinstea și care asigură bunăstarea morală și materială a unui popor.

Alcoolismul.

Contra alcoolului. Ministrul de interne a Suediei a edat o ordinație, în înțelesul căreia este strict opriță vinderea alcoolului cu ocazia targurilor de țară. Partea cea mai inculată a țării numită „Scone” a protestat contra opriștelor acesteia.

O învățătoare către școlăritele ei. — Copiii mei, ne zise învățătoarea am primit ieri dela un părinte o scrisoare care mă face să vă dau căteva deslușiri.

„De ce să vorbim, mă întrebă o mamă ingrijorată la copilile de anii ăsta, de alcoolism?

Tot sirul de nenorociri care îl însoțesc nu e potrivit pentru tinerime și mă întreb dacă, lucrând așa, nu faceți o faptă rea cu gândul că faceți una bună.”

Trebue să începem din școală, au zis oamenii cei mai pricepuți, când îndoielile de care v-am pomenit li-au ajuns la cunoștință. Copiii să se deprindă să le fie scarba de beție; răul acesta groaznic, mai ucigator decât războul și molimele, trebuie să fie înălțurat prin școală, prin educație, prin înrăurirea familiei. Numai după ce vom fi pus toți mâna la această reformă, întrebuințând mijloace frumoase și puternice, vom ajunge să avem o generație care nu se va mai arăta ingăduitoare, ca noi, la vedere unui bețiv; care nu-l va mai oceri împotriva poliției, (cum se întâmplă azi așa de des), când aceasta îl lipsește pentru o clipă de libertatea lui, ca să-i ascundă rușinea și să-l impiedească să cadă jertfă neorânduielilor lui, sau să facă pe alții jertfă. Si mai ales, nu se va mai socoti ca imprejurări „ușurătoare,” când va fi vorba să fie pedepsit pentru vre-o nelegiuire, starea de îndobitoare în care se va fi găsit cu știință și voință, un omoritor.

Vă vorbesc de toate acestea nenorociri, fetelor, că să fac din voi un public care se mână în față unei așa stări de lucruri. Moravrile nu se cioplesc prin legi, ci prin educație înceată, prin munca stăruitoare a părintilor și a învățătorilor. Când generația cea nouă nu va mai vrea să îngăduie pe bețivi, ea va lua măsuri strănice, care astăzi sunt nefolositoare. Așteptând vremea aceia, să lucrăm pentru căpătarea de regulamente, să le aplicăm, să văștejim abuzul băuturilor spirituoase și să deprindem toți copii să le fie scarba și să urască de moarte aceste otrăvuri, mai mult sau mai puțin ascunse.

Școala are mai multe mijloace ca să nască această scarba și ură: vă arăt tablouri, în care vedeti vălămăriile aduse trupului de abuzul alcoolului; vă deslușesc toate urmările ruinătoare, care se desfac din acest abuz; propovăduiesc abstența pentru copii și cumpătarea pentru vrăstnici. Economiiile câștigate din această ab-

stinentă, le puteți aduna voi singure, și vă puteți pătrunde, așa, de însemnatatea lor.

Aș vrea să lucrez mai mult și mai bine ca să smulg din rădăcini acest păcat rușinos și păgubitor care măngăiește demnitatea omenească și lovește în cele mai de seamă interese ale societății.

Voi copiii mei, aveți datoria, ca și frații voștri, să luptați alături de mine. Postul femeii în această crâncenă luptă e mare.

A venit vremea ca femeia să vadă de acest biciu al lui Dumnezeu, să alerge în ajutorul surorilor ei care suferă, sau de pe urma obiceiului căruia i-au căzut jertfă, sau de măcenicia căsătoriei cu un bătrîn. Și voi însă, când veți avea să cărmuiți, mai târziu, o casă, aduceți-vă aminte că în toate clasele societății căsniciile bune sunt acelea în care femeia este gospodină iuscită, în care ea împarte rânduiala și bună starea, în care copiii și bărbatul ei sunt bine hrăniți și bine îmbrăcați.

Aceste îndestulări ale trupului nu înlătură dorințele mai înalte, că se știe că înlesnirea în viață te face să guști mai ușor plăcerile mintii și ale frumosului.

O belgiană, acum cățiva ani, a făcut o cercetare într-un oraș cu fabrici multe din țara ei. Ținta acestei cercetări era să vadă căte căsnicii bune sunt și căte reale și să descopere pricinile neînvoielii care domnește într-un mare număr de familii.

În deobște, bătrâni sunt bărbați răi. Aceasta se înțelege fără nici o greutate. Pricina certelor e, de cele mai multe ori băutura.

Dar ceiace s'a socotit, în deosebi, au fost pricinile care împing pe om să bea. Iată ce s'a dovedit: lucrătorii căsătoriți cu foste servitoare, sunt mai toti fericiți în casă. Pe când bătrâni ieșau, mai cu seamă din rândurile celor cu neveste foste lucrătoare fie la uzini, fie la mine de cărbuni. Nu e de ajuns faptul acesta? Nu dovedește el că cel mai bun mijloc pentru o femeie, în lupta cu cărciuma, e grija pe care o pune în ale casei? Unde și e bine bărbatului, acolo rămâne.

Dacă ar trebui să vă arăt în câte împrejurări, copii mei, poate femeia să se impotrivească alcoolismului, nici toate ceasurile de curs nu mi-ar fi destule.

În viață, puteți lupta cu acest dușman, care se chiamă alcoolul, la toate vîrstele și de pe toate vîrstele și de pe toate treptele sociale. Sărace sau bogate fete, surori, soții, mame sau bunice, pretutindeni se poate simți înrăurirea noastră.

V'am vorbit de datoria femeii care e să facă placut căminul. Aceasta e datoria și, tot, deodată, fericirea adevăratelor femei când își iubește pe ai săi și se jertfesc pentru ei.

De cele mai multe ori datorile unei gospodinie se chiamă: bucătărie, supă, amânunte casnice de tot felul.

Rostul vostru de femei, acum cred că lăți înțeles și îl veți face cunoscut oricui, e mare greu, dar e sfânt și toate silințele mele vor avea ca țintă să vă pregătească pentru el.

(Traducere din l. franceză de M. A.)

(Antialcoolul)

F. Guillermet.

CRONICA.

Iubileul Domnului Parteniu Cosma. Duminecă, în 12/25 decembrie s-au împlinit 25 ani de când a fost încredințată conducerea institutului de credit și economii »Albina« Domnului Parteniu Cosma.

Stima generală de care se bucură dl. P. Cosma la români de pretutindeni s'a manifestat într'o frumoasă sărbătorire a meritosului director de bancă, care 25 ani a condus destinele »Albinei« cu pricepere și cu curătenie. Ne asociem și noi la bucuria generală și dorim dlui P. Cosma mulți ani fericiti.

Pentru fondul cultural. Ilustritatea Sa Domnul Dr. Iosif Gall, membru al casei magnaților, a contribuit la augmentarea fondului cultural arhidiecezan, cu frumoasa sumă de 4000 coroane.

Protopresbiter nou. Consistorul arhidiecezan în ședință plenară ținută astăzi, luni, a numit protopresbiter pentru tractul Șăliștei pe domnul Dr. Ioan Lupăș, administratorul protopresbiteral de până acum.

Necrolog. Adânc întristăți vestim obștea noastră, că conștiințiosul și neobositul membru onorar și cassar al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului“ și cassar al „Reuniunii române de înmormântare din Sibiul“ Petru Giora fost asesor și referent consistorial după scurte suferințe, și-a dat blandul susțin în mâinile Creatorului astăzi, sămbătă, în 11/24 decembrie a. c., la orele 12 din zi, în vîrstă de 62 ani. Rămăștele pământești ale iubitului răposat se vor ridica din capela cimitirului central, luni, în 13/26 decembrie a. c., la orele 2 $\frac{1}{2}$ d. a., și se vor depune spre vecinică odihnă în acelaș cimitir. Fie-i odihna liniă! Sibiul, 11/24 decembrie 1910. Comitetul Reuniunii agricole și al Reuniunii de înmormântare.

Lucru vrednic de imitat. Din cercurile „Reuniunii meseriașilor români din Sibiul“ ni se comunică, cum că tînărul pictor-fotograf Ilie Chidu, dând dovezi de mult talent pentru pictură, la sfatul cărmacilor Reuniunii și cu binevoitoarea conlucrare a dlui Dr. Lazar Popoviciu medic în Viena, a fost primit într'o școală de specialitate din Viena, după absolvarea căreia va fi primit la academia de pictură. Cum zelosul tînăr este lipsit de mijloacele neapărate, președintul Reuniunii, dnul Victor Tordășianu, apelând la generositatea publică, a esoperat până acum pentru susținerea lui Chidu în Viena următoarele ajutoare: Domnul Dr. Iancu Mețianu, proprietar în Zernești, angajându-se cu ajutor permanent lunar, a solvit pe Decembrie 20 cor., dșoara Flena Petrașeu, directoarea internatului „Asociaționii“, angajându-se cu ajutor lunar, a solvit pe Decembrie 5 cor., binefăcătorul meseriașilor Ioan Vișa a dăruit 30 cor., marele proprietar Alexandru Lebu 20 cor., avocatul Dr. Ioan Fruma 20 cor., revizorul reg. Ioan Sociu 4 cor., Const. D. Mavrodiu (București—Paris) 1 cor. 86 fil. Cu câte 2 cor. au contribuit: doamna Emilia Dr. Rațiu, sublocot. Romul Boldea, profesorii seminariali Dr. Vas. Stan, Dr. N. Bălan, Dr. A. Crăciunescu și Aurel Bratu, profesoara Eugenia Tordășianu și președintul Victor Tordășianu.

Pentru săraci. La apelul nostru, pentru daruri de împărtit în ajunul Nașterii Domnului între săracii noștri au intrat următoarele daruri: II. Sa Domnul Ilarion Pușcariu, arhimandrit și vicar arhiepiscopal, 5 cor. N. N. 20 cor.; marele proprietar Alexandru Lebu, 10 cor., Dr. O. R. 3 cor. Ioan Henteș, asesor la sedria orfanală, 1 cor., și binefăcătorul meseriașilor Ioan Vișa 30 cor. Lacrimile săracilor noștri servească drept cea mai înaltă recompenează pentru toți aceia, cari posibilă

ne fac împlinirea acestei datorințe creștinesti bine plăcute oamenilor și lui Dumnezeu. Sibiu, 13 Decembrie n. 1910. Comitetul Reuniunii sodalilor români din Sibiu Vic. Tordășan președinte. Ștefan Duca notar.

Concurs.

În urma autorizării Vener. Consistoriu dd 18 noiembrie (1 dec.) a. e. Nr. 6481/910 prin aceasta se publică concurs din oficiu pentru îndeplinirea parohiei din Toracul mic (ppresbiteratul B. Comloș) devenită vacanță în urma trecerii la cele eterne a parohului Gheorghe Lupșa, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala.“

Venitele acestei parohii sunt: 1. Una sesiune de pământ arător, constătător din 30 jughe catastrale; 2. Stole și birul legal, 3. Întregirea dela stat.

Alegăndul preot va avea să îngrijiască de locuință să supoarte sarcinile publice după întreg venitul beneficiat, să înplinească toate funcțiunile în și afară de biserică, și să catehizeze la școalele noastre confesionale române, fără altă remunerăriune.

Dela recurenți se cere evaluație de cl. I (primă).

Reflectanții să se prezinte în s. biserică din loc cu observarea §-lui 33 din Reg. pt. parohii spre a-și arăta desteritatea în rituale și omiletică.

Recursele — adresate comitetului parohial din Toracul mic — să se înainteze oficiului protoprezbiteral din B. Comloș (Nagykomlós) cottașul Torontál.

B. Comloș, la 10/23 decembrie 1910.

Din însărcinare: Mihai Păcăian adm. protoprezbiteral.

—□— 1—3

Pentru ocuparea de învățătoare la clasele de fete ale școalei confesionale din Timișoara-Fabric (Temesvár-Gyárváros), devenită vacanță prin penzionarea învățătoarei, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala“.

Emolumentele anuale sunt: 1. În bani gata 1200 cor. salar fundamental; 2. Cvîncenalele prescrise de lege; 3. Relut pentru grădină 20 cor.; 4. Pentru conferință și scripturistică 40 cor.; 5. Locuință constătătoare din 2 odăi și culină.

Dela reflectante se pretinde evaluație de prescrișă de lege. Recursele sunt a se trimite la Prea On. oficiu ppresbiteral în Temesvár-Gyárváros. Recurențele vor avea să se prezinte în vre-o duminecă ori sărbătoare în sf. biserică d'aici. Aleasa este obligată se conduce regulat elevelor sale la serviciul dumnezeesc.

Dat, din ședința comitetului parohial, înăuntră în Timișoara-Fabric, la 8/21 decembrie 1910.

Comitetul parohial.

Cu consenzul ppresb. Dr. Tr. Putici, insp. de școale.

—□— 1—3

Pentru îndeplinirea definitivă a stațiunii învățătoarești dela clasele superioare (3—6) ale școalei confesionale din Chinez (Knéz) pprezbiteratul Timișorii se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala“.

Emolumentele anuale sunt: 1., în salar fundamental cor. 1000; 2., pentru conferință 14 cor. și pentru scripturistică 10 cor.; 3., cortel în edificiul școalei constătător din 2 odăi podite și apartinătoarele; 4., grădina școlară în parte egală cu celalalt învățător; 5. cvîncenalele prescrise de lege; 6., dela înmormântări unde va fi poftit 1 cor.

Pentru curățirea și încălzirea salei de învățământ se va îngrijîl comuna bis. Curățirea locuinței va cădea

în sarcina alesului. Alesul va fi obligat să provadă strana dreaptă în s. biserică și să conducă regulat elevii la slujba dumnezească.

Recursele cu documentele de evaluație sunt a se înainta la Prea. On. oficiu ppresb. în Timișoara (Temesvár-Gyárváros). Recurenții vor avea să se prezinte în s. biserică în vre-o duminecă ori sărbătoare spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic.

Dat din ședința comitetului parohial tinută în Chinez 5/18 decembrie 1910.

Comitetul parohial.

Cu consenzul ppresb.: Dr. Tr. Putici insp. de școale. —□— 1—3

Să publică din nou concurs pentru îndeplinirea postului învățătoresc din Buntești cu termen de alegere 30 zile dela prima publicare în organul oficios, pe lângă următoarele beneficii: 1. În bani gata 400 coroane. 2. În naturali 404 cor. 32 fil., și anume: 8 cuhule bucate mixte, 8 stângeni de lemn din care se va încălză și sala de învățământ, dela 115 case căte o porțiune de fan, un fuior și o iție de fasole; uzufructul alor 4 holde catastrale de pământ și stolele cantoriale.

Pentru întregirea salarului la 1000 cor. s'a făcut pașii necesari.

Cei destri de a înființa și conduce cor vocal sunt preferiți.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta recursul în termen legal adresat comitetului parohial pe calea Prea Onoratului oficiu ppresbiteral din Vașcău (Vaskóh) și până la termin se vor prezenta la sfârșitul biserică pentru a-și dovedi desteritatea în cant și tipic.

Comitetul parohial

În conțelegeră cu mine: Adrian P. Deseanu protopop. —□— 2—3

In urma dispoziției Ven. Consistor Nr. 6278/910 să scrie concurs pentru îndeplinirea parohiilor Selageni și Susani cu filia Nădăbești, ambelé de clasa III cu termen de 30 de zile dela prima publicare, pe lângă următoarele venite și condițiuni:

1. În Selageni a) uzufructul unui intravilan cu casă parohială și supraedificate, b) 16 jugh catastral, pământ extravilan parohial cu drept de păsuuat, c) birul legal, (una măsură cuceruz sfârmărat ori 2 coroane bani.) d) Stolele legale, e) întregirea legală dela stat.

2. În Susani (parohie matră) a.) Casa parohială cu supraedificate economice și intravilan; b) 16 jugh. pământ extravilan parohial cu drept de păsuuat, c) Birul legal, d) Stolele legale, e) Întregirea legală dela stat. Din filia Nădăbești: 1. Uzufructul unui intravilan, 2. Birul legal și 3. Stolele legale.

Dela recurenți să recere să aibă evaluație de prescrișă pentru parohia respectivă la care va competă.

Alesul la ori care din aceste parohii va avea să supoarte dările publice după sesia și intravilanul beneficiind observându-se totodată că aleșii vor fi obligați a provedea catehizarea în școalele confes. ort. din loc fără alta remunerăriune dela parohie ori dieceză.

Doritorii îndreptățiti de a ocupa vreuna din aceste parohii să avizează ca petițiile lor adjuseate reglementar și adresate comitetului parohial respectiv, să le înainteze P. O. oficiu ppresbiteral în Buteni (Buttyin) având dânsii cu stricta observarea a §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, a se prezenta în vre-o duminecă ori sărbătoare în săntă biserică cutare, spre a-și arăta desteritatea oratorică și rituală.

Comitetele parohiale concernente.

Cu cons. și în conțelegeră cu: Iuliu Bodea adm. ppresb. —□— 3—2

Reprezentanța cercuală a fabricii de mașini soc. an. Nicholson.

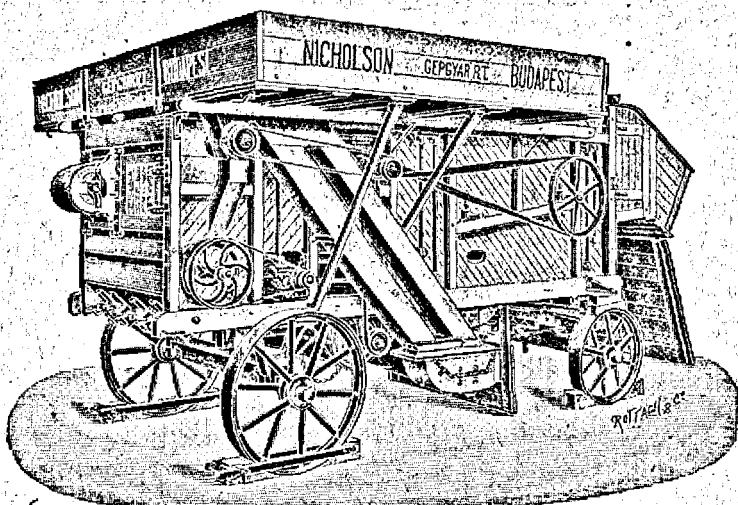
Cea mai mare firmă românească din Ungaria Fratii Burza, Arad

Telefon interurban și comitatens Nrul 406.

Boros Béni-tér Nr. 1.

Telefon interurban și comitatens Nrul 406.

— Neguțătorie de fer în gros și în detail. —

Recoînândă magazinul lor bogat asortat de ferării și anume :

Garnituri întregi de mașini de trierat cu aburi, locomobile de drum (automobile). Motoare cu benzin și cu oleu brut. Aranjamente de mori. Prese de oleu hidraulice și de tot felul. Mașini de fierzat lemn, aranjate pentru putere motorică.

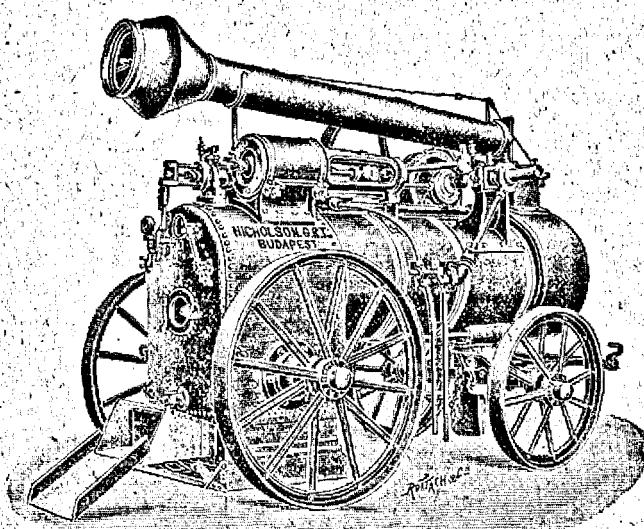
Mașini de secerat și de cosit iarba, greble

Mașini de sămănat, neghitoare, ciururi. Pluguri, grăpi cu curenlinte. Prese de vin și pisătoare. Stropitoare originale Vermorel. Articli de vierit și pentru economia pedrumurilor. Articli de specialitate. Curele engleze pentru mașini. Oleu și unsoare pentru mașini de calitatea primă etc. etc.

Secție de mașini economice și neguțătorie de specialități separat în casa lui **Dr. Ispravnic** lângă neguțătoria de fer.

Celor interesați, care voiesc să-și procure unele economice, motoare de benzin, mașini de călcăt, sau voiesc să-și aranjeze o moară cu unele trebuințioase, să ceară **Catalogul nostru ilustrat**, în care va putea afla toate cele de lipsă. — Pentru deslușirile de lipsă sau comande, la cerere mergem în persoană.

8-58

Mare asortiment de osii Steier și originale Winter.